T E S T A M E N T E.

Undertecknad Wilhelmina von H a l l w y l, född Kempe, förklarar härmed min yttersta vilja vara följande:

1:o.

Sedan numera en den 11 juni 1921 bildad förening, benämnd Hallwylska Museiföreningen, övertagit omsorgen om utförandet av de uppgifter, som avses i 5:te och 6:te punkterna av mitt och min avlidne mans den 20 december 1920 upprättade testamente, nämligen dels utgivandet från trycket av professorn Nils Lithbergs under arbete varande verk om slottet Hallwyls historia och utgrävningarna omkring slottet, dels restaureringen och försättandet i fullgott skick av fastigheten n:o 11 i kvarteret Skravelberget mindre i Stockholm, som av mig och min avlidne man blivit skänkt till Svenska Kronan, och dels fullbordandet och tryckningen av den under arbete varande katalogen över den lösegendom och de samlingar i övrigt, som medfölja donationen av fastigheten, så har jag genom gåva till föreningen samma dag till densammas disposition ställt erforderliga medel för dessa uppgifters utförande ävensom för pensionering av den personal, som användes vid katalogens utarbetande, däribland även pensioneringen av den i 9:de punkten av mitt och min mans ovannämnda testamente avsedde snickaren August Lundgren och hans nuvarande hustru, om hon överlever honom.

Jag har vidare numera träffat uppgörelse med kamreraren Bernhard Glaumann, till följd varav han icke vidare kommer att göra anspråk på någon pension från mitt och min mans sterbhus, varom stadgas i 9:de punkten av vårt ovannämnda testamente av den 20 december 1920. Likaså har jag ordnat så,

att den avlöning, som skall tillkomma herr Glaumann för den tid han har befattning med det Hallwylska museets ordnande, kommer att, i den mån jag ej själv under min livstid blir i tillfälle att gälda avlöningen, till honom utbetalas av Hallwylska Museiföreningen.

1:o.

Vidare har jag till fullgörande av bestämmelserna i övrigt i 9:de punkten av mitt och min mans ovannämnda testamente med Försäkringsaktiebolaget Skandia träffat avtal, varigenom jag inköpt livräntor åt samtliga i nämnda punkt avsedda, här ovan icke förut nämnda personer, med undantag för förvaltaren Stafs Adolf von Post, vilka livräntor motsvara eller överstiga de i testamentet bestämda pensionerna och äro avsedda att träda i stället för dessa.

I följd härav förklarar jag härmed, att dels 5:te och 6:te punkterna av mitt och min mans testamente av den 20 december 1920, dels 7:de punkten i samma testamente, i den mån den avser användning av de i 5:te och 6:te punkterna anslagna medel, och dels slutligen samtliga bestämmelser i 9:de punkten av testamentet, förutom bestämmelsen om pension till förvaltaren Stafs Adolf von Post, icke vidare skola vinna tillämpning. Pensionen till Stafs Adolf von Post skall, ifall han överlever mig, utgå av mitt sterbhus, och har utredningsmannen i mitt bo att träffa erforderliga anstalter för dess säkerställande.

2:o.

Stadgandena i 3:dje punkten av mitt och min mans ovannämnda testamente skola fortfarande gälla och tillämpas beträffande all den lösegendom, vare sig den tillhört mitt och min mans bo eller blivit av mig efteråt förvärvad, som vid min

död finnes i behåll i min ägo i fastigheten n:o 11 i kvarteret Skravelberget mindre i Stockholm. Jag vill emellertid anmärka, att jag redan nu med underdånig skrivelse av den 22 maj detta år till Kungl. Maj:t såsom gåva överlämnat en huvudsaklig del av ifrågavarande egendom, som sedermera i enlighet med Kungl. Maj:ts nådiga skrivelse av den 26 maj 1922 blivit å Kronans vägnar mottagen.

Beträffande såväl den nu avsedda lösegendomen, vilken vid min död skall tillfalla Kronan, som ock den förut enligt mitt och min mans gåvobrev av den 20 december 1920 och min ovannämnda underdåniga skrivelse av den 22 maj innevarande år till Kronan skänkta lösegendomen vill jag, med bekräftande av vad nämnda gåvobrev därom redan innehåller, härmed förklara, att det varit min och min mans likasom det fortfarande är min vilja och mening, att all ifrågavarande lösegendom icke må vare sig för utlåning till utställningar eller för annat ändamål för längre eller kortare tid bortföras från den för dess förvaring till Kronan donerade egendomen n:o 11 i kvarteret Skravelberget mindre i Stockholm, utan alltid skall vara där förvarad i enlighet med därom träffade bestämmelser.

3:o.

Stadgandena i 4:de punkten av mitt och min mans ovannämnda testamente skola jämväl fortfarande gälla, i den mån däri avsedda åtgärder icke före min död hunnit genomföras. Dock skall iakttagas, att det belopp, som i testamentet anslagits för bestridande av kostnaden för inredandet av det rum i Schweizerisches Landesmuseum, som skall användas för förvaring av de i nämnda punkt omförmälda samlingarna samt för samlingarnas överflyttning till museet, skall minskas med det

kostnadsbelopp, som jag före min död redan kan hava utgivit för dessa ändamål.

4:o.

Det i 8:de punkten av mitt och min mans ovannämnda testamente avsedda, av oss bägge samtidigt upprättade slutna tillägg till samma testamente rörande de juveler och smycken, som icke äro införlivade med de till Kronan donerade samlingarna, och vilket testamente icke skall öppnas förrän efter min död, skall fortfarande gälla.

5:o.

Till fullgörande av bestämmelsen i 10:de punkten av vårt ovan först nämnda testamente hava de däri avsedda oljefärgsporträtten redan nu såsom gåva av mig överlämnats till Södermanlands läns museum i Nyköping, varför vidare tillämpning av denna punkt i testamentet icke behöver ifrågakomma.

6:o.

Till fullgörande av stadgandena i 11:te punkten av mitt och min mans meromnämnda testamente har jag dels till min måg professorn Johnny Roosval såsom gåva överlämnat det belopp av femhundratusen kronor, som till honom testamenterats enligt nämnda punkt av testamentet, dels genom gåvobrev av den 9 januari 1922 till min dotterson Rolf de Maré och efter honom till min dotterdotter Margit von Geijer eller vissa hennes arvingar överlåtit min fasta egendom i Skåne, Hildesborg med underlydande, så att äganderätten till denna egendom icke vidare tillhör mig eller mitt bo.

I följd härav och på grund av förändrade förhållanden i övrigt upphäver jag härmed till alla delar berörda 11:te

punkt av testamentet, med undantag för bestämmelsen angående den å egendomen Hildesborg befintliga, mig tillhöriga lösegendomen, varom skola gälla följande förändrade bestämmelser:

Denna lösegendom, i den mån den finnes kvar å Hildesborg och jag icke före min död på annat sätt förfogat över densamma, skall efter min död innehavas och nyttjas av den, som då innehar Hildesborgsgodset, d.v.s. i första hand av min dotterson Rolf de Maré, om han överlever mig, och efter hans död av den, som i enlighet med mitt gåvobrev av den 9 januari 1922 blir ägare till sagda gods, således i första hand min dotterdotter Margit von Geijer, om hon överlever Rolf de Maré, och i annat fall hennes arvingar, på sätt i 1:sta punkten av ovannämnda gåvobrev stadgas.

7:o.

Bestämmelserna i ett av mig ensam den 20 december 1920 upprättat testamente rörande mig enskilt tillhörig egendom har jag dels genom åtgärder, angivna här ovan, och dels på annat sätt bragt till verkställighet, varför detta sistnämnda testamente icke vidare skall tillämpas, utan blivit av mig upphävt.

8:o.

Till undvikande av missförstånd angående min vilja och mening förklarar jag härmed, att vad jag tillsammans med min man eller ensam efter hans död givit eller under min återstående livstid kommer att giva våra barn eller barnbarn, av vad belopp och art det må vara, skall anses vara givet utan varje förbehåll om gåvans beräkning vid blivande arvskifte efter mig, därvid således gåvotagarna äga bekomma sin lott i boet på grund av arv eller testamente utan någon minsk-

ning eller inskränkning i följd av de gåvor eller förmåner de av mig under min livstid åtnjutit.

9:o.

Till utredningsman i boet och verkställare av detta mitt testamente förordnar jag härmed herr Bernhard G l a u m a n n, vilken med sig äger adjungera lämpligt juridiskt biträde, och äger han å vederbörandes vägnar bevaka testamentet.

S t o c k h o l m den 22 november 1922.

Wilhelmina von Hallwyl
född Kempe

Att grevinnan Wilhelmina von H a l l w y l, född Kempe, vilken vi ~~väl~~ personligen känna, denna dag inför oss vid fullt och sunt förstånd och av fri vilja förklarat förestående handling innefatta hennes yttersta vilja och testamente samt densamma egenhändigt underskrivit, det varder av oss på en gång närvarande och om bevittnandet särskilt anmodade härmed intygat.

S t o c k h o l m den 22 november 1922

Sivert Bergman
-Advokat

Greta Fongstedt.

Thure Ingman
Fil. stud.

I förestående av mig den 22 november 1922 upp-rättade testamente gör jag härmed följande ändring:

Den i 6:te punkten av testamentet avsedda lös-egendom, som vid min död finnes kvar å H i l d e s b o r g

och varom jag icke på annat sätt förfogat före min död, skall då omedelbart tillfalla min dotterdotter Margit von Geijer, om hon då lever, men i annat fall den av hennes arvingar, som enligt mitt den 9 januari 1922 upprättade gåvobrev till min dotterson Rolf de Maré rörande egendomen Hildesborg är närmast att efter honom bekomma nämnda fasta egendom.

Med denna ändring bekräftar jag härmed mitt ovannämnda den 22 november 1922 upprättade testamente såsom min yttersta vilja.

S t o c k h o l m den 25 juni 1923

Wilhelmina von Hallwyl
född Kempe

Att grevinnan Wilhelmina von H a l l w y l, född Kempe, vilken vi alla personligen känna, denna dag inför oss vid fullt och sunt förstånd och av fri vilja förklarat förestående handling med därtill härovan gjorda tillägg utgöra hennes yttersta vilja och testamente samt egenhändigt tecknat sin underskrift under tillägget, det varder av oss på en gång närvarande och om bevittnandet särskilt anmodade härmed intygat.

S t o c k h o l m den 25 juni 1923

Sigfrid Borgman
advokat

Sonja Gelotte

Ivan Gandell-Ericson

Förestående tillägg av den 25 juni 1923 till mitt förut den 22 november 1922 upprättade testamente, i den

mån tillägget avser att göra ändring i sistnämnda testamente, varder härigenom u p p h ä v t.

I stället stadgas beträffande den mig tillhöriga lösegendom, som vid min död finnes kvar å Hildesborg och varom jag icke före min död på annat sätt förfogat, att den skall efter min död innehavas och nyttjas av min dotterson Rolf de Maré, om han överlever mig och under förutsättning att han för någon avsevärd del av året tager sin bostad å Hildesborg. Skulle han icke göra detta eller skulle han icke vidtaga erforderliga åtgärder för lösegendomens ändamålsenliga vård, skall lösegendomen övertagas av och överlämnas till min dotterdotter Margit von Geijer eller, därest hon skulle vara död, till den av hennes arvingar, som enligt mitt gåvobrev av den 9 januari 1922 rörande egendomen Hildesborg är närmast att efter henne övertaga egendomen. Efter Rolf de Marés död skall lösegendomen i varje fall tillkomma Margit von Geijer eller den av hennes arvingar, som äger övertaga egendomen Hildesborg.

S t o c k h o l m den 9 januari 1924

Wilhelmina von Hallwyl
född Kempe

Att grevinnan Wilhelmina von H a l l w y l, född Kempe, vilken vi äga personligen känna, denna dag inför oss vid fullt och sunt förstånd och av fri vilja förklarat förestående den 22 november 1922 upprättade testamente med här ovan denna dag gjorda förändrade tillägg utgöra hennes yttersta vilja och testamente samt därunder egenhändigt tecknat sin underskrift, det varder av oss på en gång närvarande och om bevittnandet särskilt anmodade härmed intygat.

S t o c k h o l m den 9 januari 1924

Dick Bergman

Sonja Gelotte